

малката не могла да избъга съвъзрастните и сега жално пищеше, — викаше родителите си.

След малко, въ отговоръ на нейните викове се чу тревожен крясъкъ и на близкото дърво се показа майката, която идеше при своето дете. Тя скачаше бързо отъ клонъ на клонъ и въ движениета, както и въ погледа ѝ се съзираще голема тревога.

Маймуни

Маймуната беше се вече съвсемъ приближила при своето малко; ето тя протегна ръже към него; но изведнажъ отъ храсталаците изгърмъ и горката майка изохка, хвана се за гърдите, а следъ малко на тревата протекоха червени капки кръвь.

Като се клатеше, тя все пакъ тихичко се приближи до своето дете и го взе въ треперящите си ръже. Но силитъ ѝ я напустнаха. Тя се изправи бавно, внимателно постави детето си пакъ на клона и седна до него.